

Chodov u Prahy r. 1968 – Chodov r. 2021

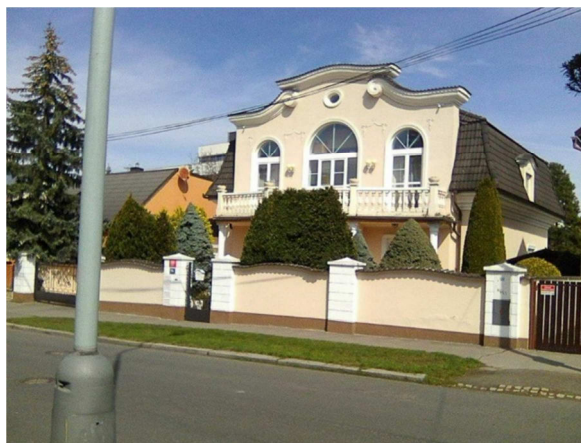
Není úplně jednoduché vrátit se do období před 53 lety. Pokusili jsme se o to během vycházky na samém jižním okraji Prahy. Tehdy v tom roce 1968 se děly věci, díky našemu přepadení vojsky Varšavské smlouvy v režii Sovětského svazu, si vlastně nikdo ani pořádně nevšiml, že na jihu Prahy se něco děje. Že obce jako Petrovice, Háje, Chodov u Prahy a některé další byly přičleněny k Praze. Měli jsme tenkrát jiné starosti.

Tahle změna ale ovlivnila životy desetitisíců lidí. V osmdesátých letech se jih Prahy změnil na rozsáhlé staveniště utopené v bahně. Paneláky rostly rychle, lidé chtěli bydlet, gumáky byla povinná výbava po nastěhování. Dnes tady stojí Jižní město s posmívanými paneláky uprostřed zeleně a víc jak 80 tisíc obyvatel je rádo že je mají.

Naše vycházka nemá za cíl okouknout všechno, to bychom potřebovali víc než dvě a půl hodiny. Pro tentokrát projdeme jenom jihozápadní část Chodova. Přijeli jsme metrem, kdybychom ale chtěli být důslední a držet se toho roku 1968 museli bychom přijít pěšky, protože první cestující z metra tady ve stanici Opatov (tenkrát Družby) vystoupil až za dvanáct let. Přijít pěšky by mi asi nevadilo, vždyť by mi bylo teprve osmadvacet let – to by byla krása.

Nechme ale snění, před námi je ulice Starochodovská. Domky a vilky z poloviny minulého století jsou většinou opravené, modernizované a některé již nahradila moderna nebo dokonce těžko pojmenovatelná architektura – jakési podnikatelské baroko, i to se ale topí v zeleni, iluze venkova i přes všudypřítomná parkující auta stále zůstává.

Mezi vilkami zůstalo prázdné zatravněné místo. Říká se tu u Pruského křížku. Pruský křížek s datem 1868 nechali zhotovit chodovští sedláci jako památku na události z konce Prusko – Rakouské války a na epidemii cholery, kterou vojska do českých zemí zatáhla. Zemřely tenkrát desetitisíce. Byla to nelehká doba, zajímavé je že tenkrát tu nemoc nazvali pruská cholera stejně, jako my dnes říkáme korona viru čínská chřipka.

Naplno rozkvetlé stromořadí kaštanů lemuje tohle pietní místo - nádhera

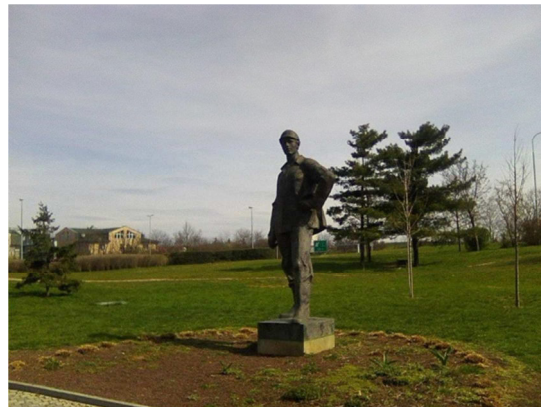
Vilky střídají domky a před námi je travnatá plocha velikosti několika fotbalových hřišť. Kdysi ji prý místní ubránili před erárem plánujícím zástavbu panelem. Když zemřel místní rodák spisovatel a humorista Miloslav Švandrlík byl tento velký park přejmenován na Švandrlíkovo náměstí. A nezůstalo jen u toho, park zdobí Švandrlíkova bronzová busta. Vzpomněli jsme na jeho Černé barony, které napsal díky vlastní zkušenosti, sám celou povinnou vojnu absolvoval u pétépáků.

V této starší části Chodova se dá narazit na ledaco zajímavého, právě jsme vešli do ulice s názvem **Ke svatému Izidoru**. Tenhle svatý žijící v roce 600 ve španělské Seville je naším patronem a mnozí o tom ani nevědí. Ano je patronem lidí pracujících na počítači a patronem internetu. Tento světec pocházející z bohaté rodiny dosáhl vysokého vzdělání, hovořil pěti jazyky. Je autorem významných vědeckých prací z medicíny, matematiky, historie i teologie. To všechno díky své vytrvalosti, proto ta patronace tak časově vzdálených technologií.

Procházíme Chodovem z východu na západ, kolonie vilek a domků utopených v zeleni končí a my začínáme slyšet čím dál víc monotónní nepříjemný hluk. Asi jste uhodli, dálnice D1, tento její první úsek do Mirošovic byl uveden do provozu v roce 1971. Musíme se po lávce dostat na druhou stranu, pohled dolů na řítící se vozidla po devíti jízdnicích pružících připomíná malé peklo neutichající ani v noci. Ještě hlouběji pod dálnicí jsou v těchto místech tunely metra, míří ke své konečné, k Hájům.

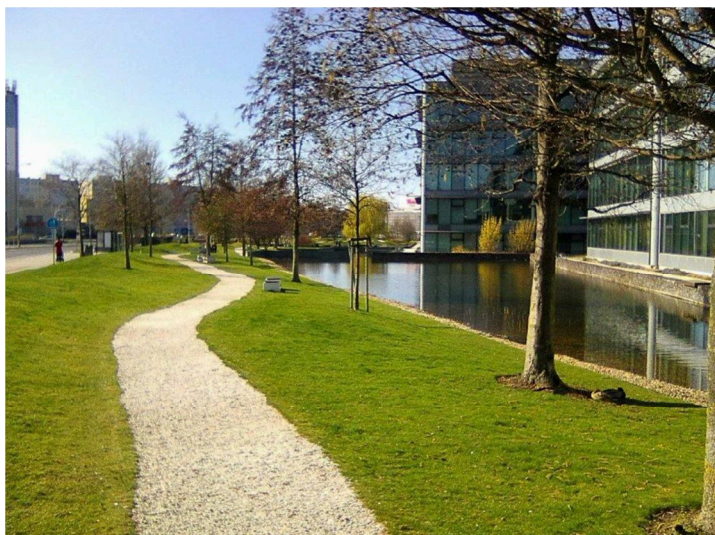
Tohoto budovatele metra celého v bronzu vytvořil sochař Fr. Radvan.

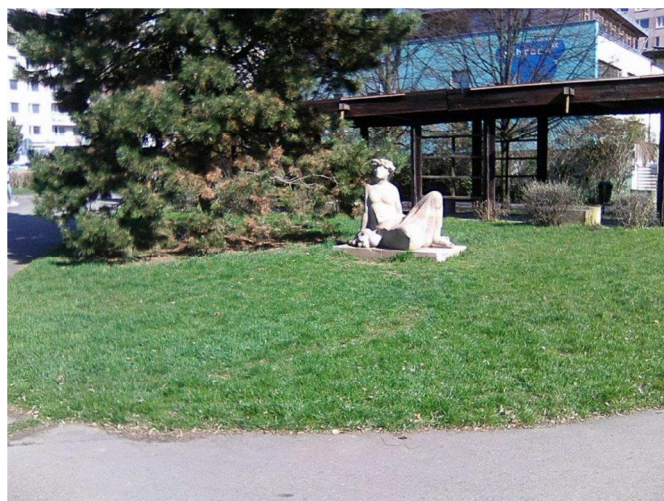
Za dálnicí je jiný svět, doslova. Monstrózní hypermarket Westfield s přilehlými mnohapatrovými parkovišti připomíná spíš betonové opevnění a bludiště než příjemný obchodní prostor.

Mnohem lépe je na tom kancelářský komplex dvanácti budov The Park. Ten navrhl architektonický ateliér Jakub Cigler architekti na začátku nového tisíciletí. Dvanáct trochu sterilních prosklených budov je obklopeno opravdu nádhernou zahradní architekturou, více než pečlivě udržovanou, jsou ozdobou sídliště Chodov.

Fontány a jezírka jsou v tomto architektonickém souboru významným prvkem

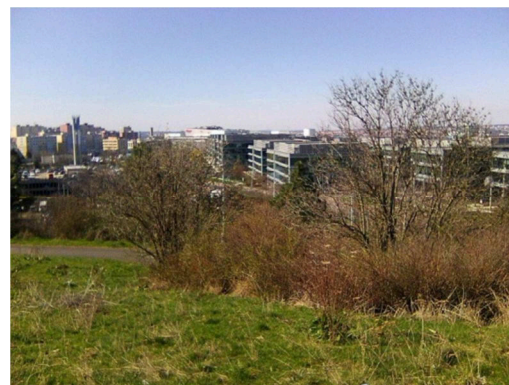
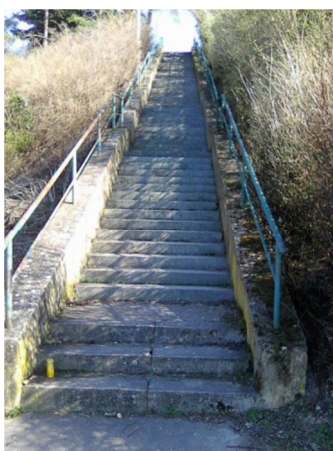
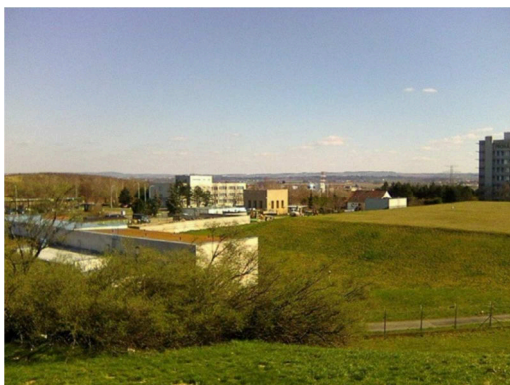
Do centrální a obchodní části sídliště Chodov jsme se tentokrát dostali podchodem pod rušnou silnicí. Kdo tady dlouho nebyl bude překvapen, jak vzrostlá zeleň změnila i tak odsuzované panelové bydlení. I tady se najde ledaco zajímavého. Třeba socha zeměkoule na Jírovcovo náměstí nebo plastika Fauna v přilehlém parčíku.

Zajímavé je i pojmenování jednotlivých ulic zdánlivě neznámými jmény. Třeba ulice Hráského, Jarníkova, Vojtíškova, Láskova, Nechvílova. Cestou parky jsme po chvíli zjistili jak to s těmi jmény je, jen je potřeba dojít na konce jednotlivých bloků. To všechno jsou jména významných osobností profesorů a rektorů Karlovy univerzity z přelomu devatenáctého na dvacáté století. Matematika, fyzika, hydrologie, balneologie, astrologie, mechanika i teologie, to jsou obory těchto osobností nedávné historie vědy.

Blíží se poledne a my máme před sebou jižní cíp Chodova, málo známé místo ke kterému nevede žádná z hlavních silnic. Možná to byl záměr, možná náhoda, při stavbě sídliště nevěděli co s velkým množstvím skryté zeminy, tak jej sváželi na hromadu, hodně dlouho. Vznikla rozhledna bez jediného šroubu nebo hřebíku. Cesta na vrchol je dokonce osvětlená, dohlednost desítky kilometrů. Jen ta vysazená zeleň by chtěla občas zastříhnout, jinak čeká návštěvníky velké překvapení – rozhledna bez rozhledu.

Pokoukali jsme, podebatovali a vydali se na cestu zpět. Sídliště Chodov svým vzhledem nijak nevybočuje z řady podobných sídlišť v Praze nebo jiných českých městech. Je stavěné na zelené louce, přesto nějaká zajímavá architektura ani tady nevznikla a jak to vypadá v budoucnu u nás ani nevznikne. Vynikající architekti když zjistí, že prosazení nějakého projektu trvá 10 – 15 let radši odejdou do zahraničí. Tak tedy závěrem, naše betonová města a týká se to i Chodova zachraňuje příroda, ta před lety vysazená ale i ta okolní. Chodov má obrovskou výhodu. Kdo se může za humny pochlubit přírodou s takovou historií jakou má Kunratický a Krčský les.

27. Května 2021. Chodov.

Vycházku připravili Zdenka a Mirek Bernátovi, kronika Mirek

Pro kroniku fotografovala Vendula Bukalová